

“องค์กรจะมีความเป็นเลิศได้เพียงใดขึ้นอยู่กับบุคลากรที่อยู่ในองค์กรนั้น
บุคลากรจะดีเลิศได้เพียงใดขึ้นอยู่กับองค์กรสนับสนุนส่งเสริมให้พวกเขาเป็นอย่างไร”

ฉะนั้น องค์กรที่ประสบความสำเร็จจะต้องมีการพัฒนาบุคลากร พัฒนาระบบบริหาร และ
พัฒนาระบบการทำงานไปพร้อม ๆ กัน จึงจะเป็นการพัฒนาที่สมบูรณ์แบบ

กองบริหารทรัพยากรบุคคลมีภารกิจหลักอยู่หลายอย่างที่ต้องรับผิดชอบ แต่มีงานหนึ่งที่เป็น
งานท้าทายที่สุดในขณะนี้ คือ งานพัฒนาบุคลากร

พัฒนาเพื่ออะไร เพื่ออุดรอยรั่วของข้อบกพร่องต่าง ๆ ในการทำงาน ให้มีคุณภาพมากขึ้น บรรลุ
เป้าหมายที่ตั้งไว้ งานจะต้องเชื่อมโยงกับความก้าวหน้าทางอาชีพ เชื่อมโยงกับผลการประเมิน
(เลื่อนเงินเดือน)

การพัฒนาบุคลากรถือว่าเป็นงานท้าทายมาก เนื่องจากในอีก 4 ปี จะมีข้าราชการ
เกษียณอายุราชการ 9 คน และรุ่นต่อไปก็จะอายุ 56 ปี 1 คน 54 ปี 1 คน ส่วนที่เหลือมีอายุ
อยู่ระหว่าง 45 ลงมาถึง 39 ปี ฉะนั้น **แผนการสืบทอดตำแหน่ง**จึงเป็นงานที่ท้าทายมากของ
องค์กร และความท้าทายอย่างอื่นที่ 2 คือ บุคลิกภาพและทัศนคติของน้องรุ่นสองที่จะขึ้นมามีความ
แตกต่างกันอย่างมาก จะทำอย่างไรให้บุคลากรมองภาพเป้าหมายขององค์กรเป็นภาพเดียวกัน
นี่คือเป็นความท้าทายของผู้บริหารทุกระดับ

จึงจำเป็นต้องเพิ่มทักษะ เพิ่มความรู้ในการทำงาน ซึ่งตรงกับสมรรถนะหลักที่กำหนดไว้
คือ การส่งเสริมความเชี่ยวชาญในงานอาชีพ และวิธีการพัฒนาที่ง่ายและเร็วที่สุด คือ การสอนงาน
และการให้คำปรึกษา

ผู้อำนวยการกองมีหน้าที่มองทีมงานที่เห็นว่ามีแววที่จะขึ้นมาเป็นผู้บริหารรุ่นต่อไป
ต้องพยายามให้เข้ามามีส่วนร่วมในงานทุก ๆ งานของภายในกอง เพื่อให้ได้มองเห็นภาพองค์รวม
ของงานภายในกอง และเพื่อให้ได้มองภาพองค์รวมภายในองค์กรให้ได้ ซึ่งตรงกับสมรรถนะเฉพาะ
ตามลักษณะงานที่ปฏิบัติ

ปัญหาที่พบเห็นขององค์กรต่าง ๆ คือ ความรู้เกี่ยวกับตัวผู้ปฏิบัติงาน ฉะนั้น จึงจำเป็นต้อง
ให้ความรู้เกี่ยวกับการจัดทำคู่มือการปฏิบัติงานหลักของแต่ละกอง อย่างน้อยกองละ 1 เรื่อง เพื่อ
ป้องกันปัญหา หากใครไม่อยู่ คนที่อยู่จะต้องสามารถต่องานที่เหลืออยู่ได้อย่างราบรื่นและสำเร็จ
อย่างมีคุณภาพ

สุดท้าย งานบริหารทรัพยากรบุคคลมีขอบข่ายที่กว้างถึงการดูแลความสงบสุขของบุคลากร
ภายในองค์กรด้วย และสิ่งที่ทุกคนควรฝึกให้เป็นนิสัย ซึ่งสามารถนำไปใช้กับการดำรงชีวิตได้ คือ
จงรับผิดชอบตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ คำว่า รับผิดชอบตัวเองร้อยเปอร์เซ็นต์ หมายความว่า
รับผิดชอบต่อความทุกข์ความสุขที่เกิดขึ้นกับจิตใจของเราเอง ไม่ว่าจะอะไรจะเกิดขึ้น จงพยายามทำให้
จิตใจกลับมาเป็นปกติให้เร็วที่สุด

จงเป็นแสงสว่างให้กับตัวเอง เพราะสุดท้ายของชีวิต ตนแลเป็นที่พึ่งแห่งตน ไม่มีใครช่วย
ใครได้นอกจากตัวเราเอง

สวัสดิ์ค่ะ ขอให้ทุกคนมีความสุข

สิริบุศย์ จันทร์คล้าย
กองบริหารทรัพยากรบุคคล
สำนักงานสถาบันวิทยาลัยชุมชน